

Les pel·lícules sobre pares i fills

Toni Vall

Tornasol Films...DeAPlaneta

20 DE SETEMBRE | 2020

S'ha estrenat *Un mundo normal*, la nova pel·lícula d'Achero Mañas. No la comentaré gaire ni en faré la crítica. Només volia destacar-ne un aspecte: és un film sobre pares i fills. És un detall vague, segur que inconcret i poc determinant per a molta gent. Per a mi, en canvi, ho és cada cop més, de determinant. Ja fa anys que m'informo

poc sobre l'argument de les pel·lícules, rarament lleigeixo sinopsis i resums. Intento que el visionat del film sigui tan verge com sigui possible. Quan, algun cop, m'assabento que pròximament arribarà una producció que aborda de forma nuclear la relació entre pares i fills, hi ha un intangible que se m'activa i que em fa subratllar-la com a desitjada. Potser després em trobo amb una decepció, una proposta fallida, insípida o insatisfactòria. *Un mundo normal* no entra dins d'aquesta casuística última.

Un director de cine insatisfet, la seva mare i la seva filla. Tres generacions i els seus vincles, les seves pors i desitjos, frustracions i anhels. I un fil que els travessa a tots tres, el goig de la descendència, l'instint protector, la fidelitat a la paraula donada, la importància de l'últim desig. Achero Mañas hi parla sobre ell mateix, sobre la seva mare i els seus fills. La seva pròpia filla és la protagonista. Per què m'interessen, potser més del compte, les pel·lícules sobre pares i fills? Bé, hi deu haver diverses explicacions però n'hi ha dues que sobresurten. Una és perquè soc pare. I l'altra és perquè m'agradaria molt que el meu fill estimés el cinema.

La pel·lícula que tinc més ganes de veure amb ell és, esclar, la que des de fa uns anys sempre dic quan algú em fa aquella pregunta tan irresponsable: "Quina és la teva pel·lícula favorita?" I sempre dic *Matar un rossinyol*. Ja he escrit sobre ella una vegada en aquesta mateixa columna i escriuria cada dia sobre ella. És LA pel·lícula sobre pares i fills. També és la pel·lícula sobre justícia social, sobre decència, sobre humanitat, sobre dignitat. Només se'n poden aprendre valors bonics i necessaris. Perquè això és, precisament, el millor de les pel·lícules sobre pares i fills –inclús de les que només t'agraden a mitges o trobes millorables–: les vols veure amb els teus fills amb el desig secret i dissimulat que els agradin tant com a tu i els facin tant de servei com a tu. ●

